

wimaks wannaemaks. Mis olleme leidnud? Sedda, et armastus naesterahwaga nijamma, nago maggus hais monne tillega, ühte on lodus: lis annab head haiso, mitte et ta tahhab, waid et se temmal lodus on, nenda armastab ka üks naene, mitte tahtmisze, waid lodusse polest. Juhtub monni teist wisi naestest mõtlema ja räkima, kui meie sün olleme teinud, sel tulletame mele: wälja rohtude seas on fa koerputked, karroohhafad, nõggesed ja foggoni kihwtist mürgi rohto, mis surma sadab; agga sest meie se ford ei rági; ka neilgi on omma hais ja ka nurjatumanaese suddames omma wisi armastus.

Jutto jätkufs kuulge veel üht juhtund asia, mis Hollandimaal on sündinud ja minno naeste fitussel toeks woiks olla, et senni kui naene ellab, senni temma ka armastab. — Antwerpi liina jures on üks waeste leitudlaste maia ja hullomaia üsna teine teise fórmas. Mollema maiadel on üks hoov ja üks ouervárram kosto; üks

ainus muut lohhutab teist maia teisest. Kas tal 1830 sün sündda. Liinast lasti, wäljast lasü, mitmed maiad pöllesid ja rohwas kissendas, nago se parago sõa ahbastusses on. Wimaks haffasid tullepombid, kõ nimmetud maia peale langema ja maia mitmest kohast pöllema. Oh hääda! Mis nüüd nende wætima laste ja hullo innimestega tehha? Ellusalt ei woi neid ommeti laska ärrapölleda. Korraga peässid laste ja hulude tollitajad keik üksed lahti ja kässid igga üht põggeneda ni hasti, kui wois ja meistis. Seal töötasid nüüd lopsed ommalt ja nödra arroga mehhed ja naesed ommalt poolt küljest howi peale wälja. Olli peälegi õ aeg ja polnud muud walgust, kui sedda, mis sõatulli ja põllewad maiad andsid. Ehk külhaige moistusfega, tundsid ommeti hulud ärra, et hääda kā olli. Mehhed kissendasid, farjusid, nago metsellajad ja joofsid wimaks, kui üks ees haffas minnema, keik üselaste wårawast wälja. Sedda samma teggid ka hulud naesed, agga kuida? Lapsed nustawad